

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 17Csp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220200298
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2022:4220200298.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno pred sudkyňou JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD., v právnej veci žalobkyne: W. A., B.. XX.XX.XXXX, P. C. XX, W., v konaní zastúpená: Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.000,- €, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000,- € , všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 29.1.2020 žalobkyňa doručila súdu žalobu, ktorou sa domáhala, aby jej súd finančné zadostučinenie vo výške 1.000,-€ a zároveň priznal náhradu trov konania. Svoju žalobu založila na tom skutkovom a právnom základe, že uzatvorila so žalovaným 1) dňa 18.12.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038136, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42- och mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 67,53 %, celková čiastka, ktorú mala žalovanej vrátiť bola 3,375,54 Eur, 2) ďalej dňa 03.04.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500023629, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42-och mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 67,50 %, celková čiastka, ktorú mala žalovanej vrátiť bola 3.375,54 Eur a 3) dňa 18.12.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038136, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42-och mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 67,53 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovanej vrátiť bola 3,375,54 Eur. Žalobca považoval všetky tri zmluvy za bezúročné a bez poplatkov, preto sa obrátil predsporovou výzvou na žalovaného, aby uzatvorili mimosúdnu dohodu. Keďže medzi stranami sporu nedošlo na základe predsporovej výzvy žalobcu k mimosúdnej dohode, domáhal sa žalobca ochrany svojich práv na príslušnom súde. Žalobkyňa vo svojich žalobách v zastúpení právnym zástupcom uviedla, že zmluvy sú v rozpore s právnou úpravou, najmä zákonom, teda že zmluvy neobsahujú náležitosti vyžadované zákonom, pričom absencia alebo nesúlad týchto náležitostí so zákonom spôsobuje sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Okresný súd Komárno rozsudkom zo dňa 26.03.2018, sp. zn. 14Csp/72/2017 žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 403,15 EUR s 5% úrokom z omeškania ročne od 05.08.2017 do zaplatenia, vrátane zaplatenia trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%. Súd v rámci zmluvy č. 8500038136 zistil najmä nedostatky v tom, že nemal za preukázanú

existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán v časti údajov o RPMN, absentovala písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, predmetná zmluva aj tak (keby je platný právny úkon) neobsahuje všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 cit. zákona), v písomnom vyhotovení zmluvy nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, zmluva v časti úroku vo výške 70,01 % z úveru je v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom. Rozsudok bol potvrdený aj Krajským súdom Nitra vo veci 12Co/139/2018. O zmluve č. 8500023629 rozhodol Okresný súd Komárno dňa 05.12.2017, sp. zn. 10Csp/72/2017, pričom súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 558,31 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 14.04.2017 do zaplatenia, vrátane zaplatenia trov právneho zastúpenia v rozsahu 89,80%. Súd v rámci tejto zmluvy nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán, Dohoda o poskytnutí služby v bode 8. žiadosti žalobkyne z 30.3.2013 č. 8500023629 o poskytnutie úveru bola neplatným právnym úkonom. Rozsudok bol potvrdený Krajským súdom Nitra, sp. zn. 25Co/119/2018, avšak z tých dôvodov, že dohodnutá výška úroku 70,01% ročne je aj v rámci celkovej odplaty za úver neprimerane vysoká, teda neplatná, je nevyhnutné konštatovať, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa 03. 04. 2013, neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe (§ 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a obsahuje nesprávnu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov. O zmluve č. 8500038136 rozhodol Okresný súd Komárno dňa 13.03.2018, sp. zn. 13Csp/71/2017, pričom súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 402,52 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.12.2017 do zaplatenia, vrátane zaplatenia trov právneho zastúpenia v rozsahu 100% . Súd v rámci tejto zmluvy nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán, žalovaný započítal so sumou úveru poplatkov vo výške 215,75 eur podľa Dohody o poskytnutí služby - táto podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov tohto právneho vzťahu v neprospech spotrebiteľa, a preto je neplatná. Rozsudok bol potvrdený Krajským súdom Nitra, sp. zn. 9Co/240/2018, pričom pre správnosť konštatovaných záverov dodal, že pokiaľ z údajov o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že predpokladaná RPMN je 70,01% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21%, už z tohto je zřejmé, že RPMN bola určená nesprávne. Ak potom bol údaj o RPMN uvedený nesprávne, zmluva nespĺňa náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, a preto ju treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe týchto nedostatkov bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluvy sú neplatné, resp. úvery sú bezúročné a bez poplatkov, čo znamenalo, že spotrebiteľ bol povinný veriteľovi vrátiť vždy len istinu úveru; platby prevyšujúce istinu úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobcovi vydať.

2. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a uznesením v zmysle § 167 ods. 2 CSP dňa 20.02.2020 na ktoré reagoval podaním doručením súdu dňa 09.03.2020, v ktorom uviedol, že za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje a) úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, b) zodpovednosť za porušenie práva alebo povinnosti takto ustanovenej zákonom. Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobca ani neoznačil a ani nekonkretizoval, porušenie ktorého práva alebo povinnosti mu zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.: Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za akékoľvek úspešné uplatnenie akéhokoľvek práva, potom zakotvil by to priamo (za porušenie), a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako

spôsobu završenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Žalovaný poukázal na to, že okrem podanej žaloby žalobca podal aj inú žalobu o zaplatenie finančného zadosťučinenia, a o ktorej je vedené konanie pod sp.zn. 10Csp/5/2020, osobitne na to, že žaloba podaná v tomto konaní a v konaní 10Csp/5/200 sú podané v blízkej časovej súvislosti, teda žalobcovi nebránila žiadna prekážka podať žalobu na základe tvrdení uplatňovaných separátne v každom z nich. Žalobcovi nebránila žiadna objektívna prekážka uplatňovania požiadavky na primerané finančné zadosťučinenie už v danom konaní, a to aj s odkazom na rozhodnutie 14Csp/72/2017, napríklad aj formou zmeny žaloby, ktorú Civilný sporový poriadok upravuje ako prostriedok na rozšírenie uplatňovaného nároku čo do dôvodov, výšky práve aj s poukazom na hospodárnosť civilného procesu). Popierame tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa chcel predložením dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobcu obohatiť.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 14.10.2020 sp.zn. 17Csp/6/2020-198 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby jej súd priznal finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu dňa 18. 12. 2013 o revolvingovom úvere č. 8500038136, na základe ktorej sa jej žalovaný zaviazal poskytnúť úver vo výške 1 500 eur. Ďalej dňa 03. 04. 2013 uzatvorila zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500023629, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1 500 eur a dňa 18. 12. 2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038136, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 1 500 eur. Žalobkyňa sa v inom konaní vedenom na Okresnom súde v Komárne pod sp. zn. 10Csp/5/2020 domáhala od žalovaného zaplatenia finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur za porušenie zákonných ustanovení zo zmluvy č. 8500023630 zo dňa 03. 04. 2013, ktoré boli konštatované rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 14Csp/71/2017 zo dňa 26. 03. 2019 a žalobkyňa tiež bolo v konaní vedenom na Okresnom súde v Komárne pod sp. zn. 10Csp/5/2020 priznané finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1, § 3, § 4 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ust. § 1, § 2, § 9, § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. Pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení vychádzal z ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého účelom poskytnutia finančného zadosťučinenia je odčinenie ujmy a útrap, ktoré sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky, alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný alebo diskriminovaný. Vo veci vedenej na Okresnom súde v Komárne pod sp. zn. 13Csp/345/2017 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1 887,78 eura s príslušenstvom. V tomto konaní bola úspešná a rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom rozsudkom Krajského súdu v Nitre 12Co/244/2018-164 zo dňa 26. 11. 2019. V uvedených rozhodnutiach bolo konštatované porušenie ustanovení OZ, ako aj ust. zák. č. 129/2010 Z. z. Konania, na ktoré žalovaná odkazmi vo svojej žalobe odkazovala, boli skončené, a to konanie vedené pod sp. zn. 10Csp/72/2017, rozsudkom zo dňa 05. 12. 2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/119/2018 zo dňa 27. 03. 2019, konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 14Csp/72/2007 bolo skončené rozsudkom zo dňa 26. 03. 2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/139/2018 zo dňa 28. 05. 2019 a konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Csp/71/2017 bolo skončené rozsudkom zo dňa 13. 03. 2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/240/2018 zo dňa 02. 05. 2019. Súd mal za to, že všetky tieto konania boli právoplatne skončené s dostatočným predstihom na to, aby žalobkyňa mala možnosť uplatniť si žalovaný nárok spolu v jednej žalobe s nárokom uplatňovaným v konaní 10Csp/5/2020. Žalobkyňa v tejto veci s totožným žalobným návrhom, i keď z inej zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej totožnými zmluvnými stranami mala možnosť v zmysle zásady rýchlosti a hospodárnosti konania uplatniť si svoj nárok v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10Csp/5/2020. Ustálenie výšky finančného zadosťučinenia je na úvahe súdu, ktorý v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. V predmetnej veci a zohľadnení všetkých uvedených princípov a kritérií dospel k názoru, že finančné zadosťučinenie priznané žalobkyňi v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10Csp/5/2020 je vzhľadom na intenzitu časové trvanie závadného konania satisfakčnú a sankčnú funkciu dostačujúce a priznanie ďalších nárokov na finančné zadosťučinenie, hoci z odlišných zmlúv, avšak medzi tými istými zmluvnými stranami, by bolo v rozpore so základnými princípmi Civilného sporového poriadku v zmysle čl. 3 ods. 1 a čl. 5 CSP. Finančné zadosťučinenie nemôže predstavovať nástroj na uspokojenie finančných nákladov žalobkyňi vynaložených sa na domáhanie svojich práv. Vytváraním ďalších sporov žalujúcich každý nárok jednotlivo, žalobkyňa nerešpektuje zásadu hospodárnosti konania a zjavne zneužíva svoje súdom priznané právo na vytváranie neúčelne vynaložených trov konania. Preto žalobu

zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP, keď vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa v tom, že by nepokladal za spravodlivé priznať trovy strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko súdy judikovali právo žalobkyne, avšak v tomto konkrétnom prípade pokladal žalované finančné zadosťučinenie za nedôvodné.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa aj žalovaný. Žalobkyňa sa svojim odvolaním domáhala zmeny napadnutého rozsudku tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovené a priznaná jej náhrada trov konania. Svoje odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že sa žalobou domáhala zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia, pričom svoje tvrdenia v žalobe podporila právoplatnými rozhodnutiami Okresného súdu Komárno ako aj Krajského súdu v Nitre, ktoré porušenia práva povinností konštatovali. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany spotrebiteľovi. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 389/2015 a 6Cdo 127/2017. Na úvahe súdu je, aby s ohľadom na okolnosti prípadu určil výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Úvahe súdu však nepodlieha rozhodnutie o tom, či vôbec finančné zadosťučinenie prizná, alebo nie. Nárok podľa ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. nie je možné stotožňovať alebo porovnávať so zadosťučinením podľa ust. § 13 a nasl. OZ, kedy súd nemusí priznať zadosťučinenie v peniazoch, ale môže napr. uložiť povinnosť ospravedlniť sa, či povinnosť zverejniť rozsudok. V tomto prípade však zákon hovorí priamo o „finančnom zadosťučinení“, teda pokiaľ súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky na jeho priznanie, tak ho musí vždy priznať v peniazoch. Jediným kritériom, ktoré musí súd zohľadniť pri výške primeraného finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť, ktorá sa posudzuje so zreteľom na okolnosti. V týchto medziach mal postupovať aj súd prvej inštancie, čo však neurobil, preto jeho rozhodnutie trpí vadou uvedenou v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Súčasne sa súd prvej inštancie odchyľil od spomenutých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Konajúci a rozhodujúci súd o primeranom finančnom zadosťučinení podľa ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., použije vlastnú úvahu vo vzťahu k rozsahu finančného zadosťučinenia, nie k tomu, či prizná zadosťučinenie v peňažnej alebo inej forme. Preto súd mal rozhodnúť o rozsahu primeraného finančného zadosťučinenia a nemal žalobu zamietnuť. Potvrdila, že žalobkyňa iniciovala ešte jedno konanie proti žalovanému, predmet ktorého bolo finančné zadosťučinenie - konanie vedené na Okresnom súde Komárno sp. zn. 10Csp/5/2020, ktorý však odvodzovala od porušenia práva povinností žalovaných v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500023630 zo dňa 03. 04. 2013. Predmetom tohto konania je ale nárok na primerané finančné zadosťučinenia vyplývajúce z celkom odlišných zmlúv, pričom o primeranom finančnom zadosťučinení vyplývajúce z porušenia práva povinnosti vo vzťahu k týmto zmluvám doposiaľ nerozhodol žiadny súd. Súd prvej inštancie svojím názorom poprel účel a zmysel primeraného finančného zadosťučinenia iba preto, že súd už v inom konaní žalobkyne priznal finančné zadosťučinenie, ale vo vzťahu k inej zmluve, takýto záver nemôže obstáť. Ak teda súd zamietol žalobu s odkazom na porušenie práv v inej zmluve a že o nároku vo vzťahu k tejto zmluve už bolo rozhodnuté, je jeho rozhodnutie neudržateľné. Navyše rozsudok 10Csp/5/2020 je právoplatný ku dňu 27. 10. 2020 a súd priznal žalobkyne finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur, avšak vo vzťahu k zmluve, ktorá bola predmetom konania na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 14Csp/71/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/175/2018. Nie je preto možné, aby súd v tomto konaní rozhodol o tom, že primerané finančné zadosťučinenie priznané v konaní 10Csp/5/2020 je dostatočné aj vo vzťahu k tomuto konaniu, keďže súd vo veci 10Csp/5/2020 právoplatne rozhodol o nároku iba vo vzťahu k jednej zmluve a súvisiacemu predchádzajúcemu konaniu. Súd prvej inštancie ďalej v bode 34. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné zohľadniť rôzne kritériá, avšak z rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie zohľadnil intenzitu, časové trvanie závažného stavu, satisfakčnú a sankčnú funkciu. Súd iba konštatoval, že finančné zadosťučinenie priznané v konaní 10Csp/5/2020 je dostatočné. Súd prvej inštancie tiež poukázal na hospodárnosť konania, pričom má ísť o dôvod zamietnutia žaloby, zákon však takýto dôvod na zamietnutie žaloby nepozná. Pokiaľ aj žalobkyňa podala 2 žaloby a súd sa domnieval, že narušila princíp hospodárnosti a rýchlosti, mohol a mal postupovať podľa ust. § 166 CSP a jednotlivé veci mohol spojiť. Ak teda súd prvej inštancie konania nespojil, svojím procesným postupom dal najavo, že žaloba je uplatnená riadne bez toho, aby narušala akékoľvek princípy súdneho konania.

5. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie v časti o nároku na náhradu trov konania, pričom sa domáhal jeho zmeny tak, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že pre rozhodnutie podľa § 257 CSP neboli splnené zákonné

podmienky. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza, avšak výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi, to však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu súdu. Ust. § 257 nie je možné vykladať tak, že je naň možno prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Dôležitým a v podstate jediným kritériom v tomto prípade malo byť to, že vznik sporu zavinila žalobkyňa, pretože nepodala jednu žalobu o finančné zadosťučinenie, ale niekoľko. Nič jej nebránilo podať jednu žalobu a potupovať hospodárne, tým, že tak nespravila, súd jej žalobu zamietol, potom by mala v plnom rozsahu znášať aj procesnú zodpovednosť za konanie. V postupe žalobkyne žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa nie sú.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonom stanovenej lehote, a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

7. Súd prvého stupňa vytýčil pojednávanie na dňa 20.07.2022. Právny zástupca žalobkyne sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním dňa 27.06.2022 a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Nedostavila sa právna zástupkyňa žalovaného, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila podaním dňa 20.7.2022 a súhlasila, aby sa rozhodlo v jej neprítomnosti.

8. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami navrhnutými stranami sporu a to najmä: Rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn.: 10Csp/72/2017 - 81 č.l. 13, Rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn.: 14Csp/72/2017 - 72 č.l. 21, Rozsudok Okresného súdu Komárno sp.zn.:13Csp/71/2017 - 81 č.l. 32, Rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/240/2018 - 133 č.l. 39, Rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/119/2018 - 163 č.l. 49, Rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/139/2018 - 127 č.l. 68, potvrdenie spôsobu o výkone advokácie č.l. 77, splnomocnenie č.l. 79 a z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový právny stav:

9. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu 1.) dňa 18.12.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038136, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42- och mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 67,53 %, celková čiastka, ktorú mala žalovanej vrátiť bola 3,375,54 Eur, zmluvu 2.) ďalej dňa 03.04.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500023629, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42-och mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 67,50 %, celková čiastka, ktorú mala žalovanej vrátiť bola 3.375,54 Eur a zmluvu 3.) dňa 18.12.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500038136, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42-och mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 67,53 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný na základe horeuvedených rozsudkov žalobkyne vrátiť bola 3.375,54 Eur. Súd v rámci zmluvy č. 8500038136 zistil najmä nedostatky v tom, že nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán v časti údajov o RPMN, absentovala písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, predmetná zmluva aj tak (keby je platný právny úkon) neobsahuje všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 cit. zákona), v písomnom vyhotovení zmluvy nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, zmluva v časti úroku vo výške 70,01 % z úveru je v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom. Rozsudok bol potvrdený aj Krajským súdom Nitra vo veci 12Co/139/2018. O zmluve č. 8500023629 rozhodol Okresný súd Komárno dňa 05.12.2017, sp. zn. 10Csp/72/2017, pričom súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 558,31 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 14.04.2017 do zaplatenia, vrátane zaplatenia trov právneho zastúpenia v rozsahu 89,80%. Súd v rámci tejto zmluvy nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán, Dohoda o poskytnutí služby v bode 8. žiadosti žalobkyne z 30.3.2013 č. 8500023629 o poskytnutie úveru bola neplatným právnym úkonom. Rozsudok bol potvrdený Krajským súdom Nitra, sp. zn. 25Co/119/2018, avšak z tých dôvodov, že dohodnutá výška úroku 70,01% ročne je aj v rámci celkovej odplaty za úver neprimerane vysoká, teda neplatná, je nevyhnutné konštatovať, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa 03. 04. 2013, neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe (§ 9 ods. 2 písm.

i/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a obsahuje nesprávnu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov. O zmluve č. 8500038136 rozhodol Okresný súd Komárno dňa 13.03.2018, sp. zn. 13Csp/71/2017, pričom súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 402,52 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.12.2017 do zaplatenia, vrátane zaplatenia trov právneho zastúpenia v rozsahu 100% . Súd v rámci tejto zmluvy nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán, žalovaný započítal so sumou úveru poplatkov vo výške 215,75 eur podľa Dohody o poskytnutí služby - táto podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov tohto právneho vzťahu v neprospech spotrebiteľa, a preto je neplatná. Rozsudok bol potvrdený Krajským súdom Nitra, sp. zn. 9Co/240/2018, pričom pre správnosť konštatovaných záverov dodal, že pokiaľ z údajov o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že predpokladaná RPMN je 70,01% a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21%, už z tohto je zrejmé, že RPMN bola určená nesprávne. Ak potom bol údaj o RPMN uvedený nesprávne, zmluva nespĺňa náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, a preto ju treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe týchto nedostatkov bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluvy sú neplatné, resp. úvery sú bezúročné a bez poplatkov, čo znamenalo, že spotrebiteľ bol povinný veriteľovi vrátiť vždy len istinu úveru; platby prevyšujúce istinu úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobcovi vydať.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Hmotnoprávne predpoklady na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia požadovaného žalobkyňou upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa v ustanovení § 3 ods. Základnými predpokladmi vzniku nároku na primerané finančné zadost'učinenie sú: 1/ porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a 2/ úspech spotrebiteľa pri ochrane práva spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených zákonom. Z uvedeného vyplýva, že ak spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

12. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia je v plnom rozsahu dôvodný.

13. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 05.12.2017, sp. zn. 10Csp/72/2017, rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 13.03.2018, sp. zn. 13Csp/71/2017 a rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 26.03.2018, sp. zn. 14Csp/72/2017 žalovaný pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľskom úvere porušil svoju povinnosť zakotvenú v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, čo bolo dôvodom, pre ktorý bola žalobkyňa v predmetnom súdnom konaní úspešná a súd jej priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd má v danom prípade za to, že sú splnené oba predpoklady na to, aby bolo žalobkyňi priznané primerané finančné zadost'učinenie, a to jednak porušenie zákonom stanovenej povinnosti žalovaným a úspech žalobkyne ako spotrebiteľa pri ochrane jej práv v dôsledku porušenia povinností žalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 389/2015 zo dňa 14.09.2016, v ktorom sa konštatuje, že „v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.

372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov len poznamenáva, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve“. Nie je teda dôvodná námietka žalovaného, že na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné, aby súd priamo výrokom rozhodnutia konštatoval porušenie povinnosti, ale je postačujúce, keď na základe porušenia povinnosti je spotrebiteľ úspešný pri uplatňovaní konkrétneho nároku vyplývajúceho z porušenia povinnosti, teda aj napr. z bezdôvodného obohatenia. Rovnako tak nie je potrebné, aby spotrebiteľovi vznikla ujma z porušenia tejto povinnosti, keďže na vznik nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia zákon nevyžaduje, aby bola privedená ujma.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia súd považoval žalobkyňou žiadanú sumu 1.000,-Eur za primeranú, a to vychádzajúc z počtu zmlúv v ktorých žalovaný porušil svoje zákonné povinnosti, opakovanosť tohto porušenia a ujmy hroziace žalobkyni v súvislosti s nezákonnou odplatou úveru, ktorú žalovaný od žalobkyne požadoval, hoci na ňu nemal nárok. Vo vzťahu k týmto okolnostiam sa požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,-Eur javí ako primerané, zodpovedajúce ujme, ktorá žalobkyni hrozila, úsiliu žalobkyne, ktoré musela vynaložiť na to, aby sa domohla ochrany svojich práv na súde v záujme ďalšieho neznižovania svojho majetku na úkor žalovaného, ktorý postupoval v rozpore so zákonom. Zároveň táto výška finančného zadosťučinenia v dostatočnej miere plní aj odradzovaciu funkciu pre prípadné budúce porušenie práv zo strany žalovaného.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,-Eur.

16. Lehotu na plnenie súd v zmysle § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) určil na tri dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.